

službi. Rajnega Konrada, ki je bil vrl narodnjak in zelo nadarjen, je vse rado imelo.

Prišla je žalostna vest k Sv. Jakobu v Slov. gor., da je umrl v Taškentu v ruskem vjetništvu Ciril Donko. Bil je že od začetka v vojski. V bitki pri Grodeku je bil ranjen. Ko je odhajal z dopusta zopet na fronto, se je zelo težko ločil od sestre in staršev. Bil je zelo priden fant; priljubljen pri sosedih in znanih. Umrl je v najlepšem cvetu svoje mladosti. V vjetništvo je prišel dne 25. marca 1915. Rajni je bil zvest naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Rajni je bil vzor pridnega slovenskega mladeniča, up in nada staršev. Mirno spavaj, drag naš Ciril, v neznani tuji nam zemlji, dokler se ne snidemo nad zvezdami!

Pretresljiva in nepričakovano žalostna novica je zadela Marinšekovo hišo in celo rodbino. Naslednik — sin in brat Ferdinand je nagle smrti zapustil to nemirno in solzno dolino. Bil je najljubši in najdražji zaklad njihovega imetja. V najlepši dobi svojega življenja se je moral darovati na oltar domovine. Kakor da bi bil slutil svojo smrt, je še pred par dnevi pismeno prosil svoje starše in sestre odpuščanja vseh svojih slabosti in ob enem tudi sporočil, da če bo po božji volji, bo doma obhajal pri svojih ljubih domačih vstajenje našega Gospoda, a želja mu ni bila uslišana; moral se je preseliti v večnost. Bil je vrl in šaljiv mladenič, delavnega in poštenega značaja.

V Ljubcu je umrl v vojaški bolnišnici Janoš Gelt, domobranec iz Male Polane v Prekmurju. Tako je sporočil domačim tamošnji vojni kurat. Bil je spoštovan in pobožen mož.

Vsem padlim slovenskim žrtvam naj bo Bog milostljiv Sodnik!

Novi vojni minister.

Cesar je namesto odstopivšega generala Krobatina imenoval za skupnega vojnega ministra, pehotnega generala Rudolfa Stöger-Steiner pl. Steinstätten.

Novi minister je rojen l. 1861 v Perneggu na Srednjem Stajerskem. Slovi kot strokovnjak v vojaško-strelski vedi in kot dober vojskovodja. „Slovenec“ dopisnik iz Bohinjske Bistrice piše o njem tako: „Nenadoma nas je dne 12. t. m. doletela vest, da je naš korni poveljnik, general infanterije Rudolf Stöger-Steiner pl. Steinstätten, imenovan vojnemu ministrom... On je bil branitelj tolminskega okraja v težkih dneh in njegovo ime ostane v velikimi črkami zapisano v zlati knjigi soških junakov.“

Njegovo ime ostane ohranjeno med našim ljudstvom pa tudi zlasti zaradi njegove velike naklonjenosti do našega ubogega in trpečega ljudstva. Pod njim ni bilo nikakih nasilnih izpraznovanj in izganjanja ljudstva; ravnal njemu in njegovi odločni besedi se ima ubogo ljudstvo zahvaliti, da je smelo ostati povsod na svojih domovih in obdelavati polja skoraj do sovražnih jarkov. On ni dovoljeval nikakih trdih in nasilnih rekvizicij, pač pa je v taki meri skrbel za prebivalstvo in njegovo prehrano, d vsakdo, kdor pozna naše kraje in razmere, prizna, da se nam je za današnje čase tako dobro godilo, da smo v primeri z drugimi malo čutili grozoto vojske. Še prav posebno skrb in naklonjenost je izkazoval siromakom in trpinom. Njegova velika skrb je bila tudi obdelava polja.

Ce smo se težko ločili od njega, smo v tej ločitvi videli vsaj tolažbo, da mož, ki je bil do sedaj naš branitelj, postane poslej branitelj in varih cele domovine. Posebna tolažba nam je tudi to, da je naš novi vojni minister spoznal in povdarjal vdanost in zvestobo in domoljubno čustvovanje našega ljudstva. Kakor nam je ob slovesu povedal, je pred kratkim časom Njegovemu Veličanstvu zagotovil to zvesto udanost našega ljudstva; obljubil nam je, da nas ne bo svojim novim mestu ne bo pozabil, temveč se nas spominjal in za nas skrbel.“

Državni zbor.

Državni zbor bo sklican, menda meseca maja. Ta vest, ki je prišla iz vladnih krogov, je v nemškem političnem taboru napravila velik vtis. Od nemških strank zahtevani „predpogoji“ za delovanje državnega zbora, kakor nemški državni jezik, razdelitev Češke in drugi, se z ozirom na izvanredni zunanje-politični položaj ne bodo v zakoniti. Graška „Tagespost“ piše: „Prvi državni smoter je in ostane, da dosežemo časten mir, ohranimo državo kot krepko velesilo in osrečimo vse njene narode. Tej vodilni misli se morajo umakniti vse želje, ki se danes že vsled tega ne dajo uresničiti, ker bi, zagrnjene v absolutistično obliko, sovražnikom miru, četverospornu, služile kot dobrodošlo orožje, da se onemogoči mir z novo demokratično Rusijo in tako tudi splošni mir.“

Casnikarska poročila omenjajo o sklicanju državnega zbora: Dne 14. t. m. je bil od cesarja sprejet delavski minister, rodem in po misljenju Čeh. Dne 15. je bil sprejet ministrski predsednik grof Klam-Martinic. Nato je imel daljši razgovor z zunanjim ministrom grofom Černinom. Dne 16. t. m. je bil že ministrski svet, v katerem se je sklepalo o

sklicanju državnega zbora. Najbrž bo sklican za drugo polovico maja. Sklicanje se bo kmalu objavilo. Dogodki zadnjih tednov v svetovni politiki so potisnili mirovno vprašanje mogočno v ospredje. Velikim nalogam naše državne politike v bližnji in daljnji prihodnosti se mora brezpogojno ukloniti tudi naša notranja politika. Za to se je sklenilo, opustiti vsak korak v notranji politiki, ki bi ga odklanjali avstrijski Slovani. Vsa narodnopolitična vprašanja bo ob svojem času reševal državni zbor ustavnim potom.

Nemška ministra odstopila.

Ministrski svet je v ponedeljek, dne 16. aprila, sklenil, da se kmalu skliče avstrijski parlament, ne da bi se prej nasilnim potom izpolnile nemške zahteve o nemškem državnem jeziku in o drugih znanih točkah, ki so jih nemške meščanske stranke določile kot predpogoj za sklicanje državnega zbora. Nasi časniki so vedno povdarjali, da je taka nasilna uvedba protustavna ter da ne more voditi do ureditve notranjepolitičnih razmer. Ukrep ministrskega sveta je dokazal, da je bilo naše naziranje pravilno politično in pravilno avstrijsko. Vlada se je pridružila našemu načelu, da naj o ureditvi notranjih avstrijskih političnih in narodnih razmer določajo avstrijski narodi sami, zbrani po svojih zastopnikih v državnem zboru; absolutistična naredba ne bi dosegla zaželenega cilja. Tako se je tudi pokazalo, da je bila politika nemških meščanskih strank, zahtevajočih nasilne naredbe v smislu nemško-nacionalnih želj, pogrešena. Nemški listi že tudi sami to priznavajo. Graška „Tagespost“ piše v sredo, dne 18. aprila: „Nemški Nacionalverband in krščanski socialci so se pod vodstvom nemških radikalcev oprijeli politike, da se morajo pred sklicanjem parlamenta izvršiti gotovo, splošno znane, nasilne naredbe. Te politike nikakor niso odobraval vsi člani Nacionalverbanda in zlasti delovna skupina je zadnje dni prav odločno nastopila zoper vodstvo nemških radikalcev ter je z ozirom na splošno razpoloženje svojih članov nameravala, da se pravočasno odpove načinu politike, koje nevarnost je od dne do dne bila bolj očitna. Ta način politike je bil pogrešen. To se kaže sedaj, in boljše je, da se napaka prizna, kakor pa da bi vstrajali v njej!“ „Tagespost“ sedaj priznava, kar smo mi vedno trdili, da je namreč politika nemških strank med vojsko bila pod vodstvom vsenemških radikalcev, da torej ni prava avstrijska politika. Sedaj tudi nemški listi sami priznavajo, da je ta politika bila pogrešena ter da smo mi imeli prav. To stizenje so pospešile zunanje-politične razmere. Želja po miru, ki je zavladala vsepovsodi, je napolnila naše zunanje ministrstvo k temu, da se približuje prenovljeni Rusiji, kjer se tudi želja po miru ojačuje in razširja od dne do dne. Takemu približevanju pa bi vsaka notranjepolitična absolutistična naredba delala velike ovire. Ministrski svet se je torej izjavil zoper absolutistične ukrepe, in za brezpogojno sklicanje parlamenta. Posledica tega sklepa je, da sta nemška ministra „za nasilne uredbe“ Baernreither in Urban dala ostavko. Njima je sledil poljski minister Bobrzenski, ki je tudi dal svojo besedo za izvenparlamentarno ureditev galiskih razmer.“

Mir z Rusijo?

Ugodni trenutek za mirovna pogajanja.

Amsterdamski list „Algemeen Handelsblad“ je dne 16. aprila priobčil sledeče: Odkar traja svetovna vojska, še ni bilo ugodnejšega trenutka za mirovna pogajanja na podlagi, ki bi v večji meri zadovoljevala vse vojskujoče se države, kakor ravno se daj, ko je Anglija izgubila tako ogromno število trgovskih ladij in bo imela, kakor kažejo vsa znamenja, letos zelo slabo letino. Iz navedenih razlogov bo Anglija bržčas pristopna za mirovna pogajanja.

Ruski vojaki o miru.

Iz Petrograda se dne 15. aprila poroča: Krog 20. aprila se bo vršil v Minsku na Ruskem velik sestanek zastopnikov vojaštva vseh front, da se posvetujejo o vprašanih glede odnosov med začasno rusko vlado in med odborom delavstva in vojaštva, nadalje o vprašanju sklicanja ustavodajne skupščine, ter o mirovnih pogojih. Sestanku v Minsku pripisujejo izvanredno veliko važnosti.

Mir z Rusijo — zagotovljen.

Berolinski list „Vossische Zeitung“ piše: Sporazum z Rusijo sedaj ni le mogoč, ampak je tudi za-

gotovljen. Ne smemo s prevelikim podvziganjem vznepati nezaupanja v ruskih ljudskih množicah. Sedaj se pač ne gre za to, ali se sklene mir eden ali dva meseca prej ali pozneje. Rusko ljudstvo naj mirno prevdari, kje so njegovi interesi, mi lahko mirno čakamo do vspeha njegovega prevdarka.

Sporazum med Rusijo in osrednjimi državami.

Svicaški list „Bund“ meni, da je glede vprašanja, kaj bo z zasedenimi pokrajinami, pričakovati med Rusijo in osrednjimi državami ugodna rešitev teh vprašanj. Kar se tiče Poljske, se zdi, da vlada na obeh straneh isto mnenje, da namreč mora biti Poljska po vojski samostojna. Ruska vlada baje ne namerava Rusko-Poljske več prikloniti Rusiji. Ruska vlada je skorogotovo tudi opustila misel, zasesti Carigrad in se bo zadovoljila s tem, da se Dardanele proglasijo za mednarodno last in da tako dobi Rusija odprto pot v Sredozemsko morje.

Zmedene razmere.

List „Ruskaja Volja“ v temnih barvah opisuje notranje ruske težave. Položaj postaja vedno resnejši, vlada s popolno pravico izjavlja: Domovina je v nevarnosti. Zmeda od spodaj grozi, da prinese najžalostnejše posledice. Delo v petrogradskih tovarnah, ki izdelujejo razne predmete za oskrbo armade, slonji. Delavske množice se niso vrnile k delu. Celo socialistični list „Pravda“ zatrjuje, da delo iz nepoznatih vzrokov počiva. Zmerni list „Rabohaja Gazeta“ se izvanredno resno izjavlja o zmedbi, ki vlada med delavstvom. Neodgovorni agitatorji vodijo ljudske množice po svoji volji. Glasovi: „Vrzite začasno vlado!“ so vedno glasnejši. Delavci se hočejo polastiti tovarn in hočejo upeljati skupno last in stiriurni delovni čas, mesto osemurnega. Ustavodajno skupščino se smatra sedaj kot sovražnico ljudstva. Tudi člani vojaško-delavskega odbora delujejo v tem smislu. Popolnoma neslišno odmeva oklic petrogradskih vojaških čet, ki poziva delavce, naj prenehajo z napadi in se naj zadovoljijo z osemurnim delom. Nova nevarna oba se pričinja. Ozračje je skrajno napeto, vsak čas se lahko izvrši razstrelba. — V Curih je došlo poročilo, da so se v Petrogradu zadnje dni v veliki meri razširjevali letaki proti Angliji.

Carjevo premoženje bodo delili.

Premoženje ruskega carja bo uporabila ruska začasna vlada za delno odplačilo državnega dolga. Z naloženim carjevim denarjem v Angliji bodo odplačevali obveznosti v tujini, dočim bodo vse gradove in carska posestva prodali in skupiček naložili za dobrodelne sklade. Izplačila plač članom carske rodbine znašajo približno 1 milijon rubljev. Te plače ostanejo tudi še v bodoče.

Proti sedanji začasni vladi.

Med ruskim narodom se razširja ta-le oklice: Vrzite vlado, ki hoče sadove z ljudsko krvjo kupljene revolucije uničiti! Zarota angleškega in francoskega kapitala je podkupila ministre Miljukova, Gučkova in sodruge, da se tako nadaljevanje osvobodilne vojske zasigura, da se žrtvujejo zopet novi milijoni ruskih delavcev in kmetov, da se tako Gučkovu pridobi Carigrad, francoskim kapitalistom Sirija in angleškim Mezopotamija. Angleški kapital hoče nadaljevati vojsko in hoče tudi poostri krivavo morijo; raditega podpira Anglija Gučkova in Miljukova, ki sta si po zmagoviti vstaji ljudstva pritegnila moč na-se.

Bliža se mir.

Turinski list je dne 16. aprila priobčil: Velika vojaška podvzetja na francoskem bojišču pomenjajo konec svetovne vojske. Upravičeno je torej mnenje, da začetek za mirovna pogajanja ni več daleč.

Amerikav vojski z Nemčijo.

Izmed južnoameriških držav je te dni stopila na stran Zedinjenih držav tudi Brazilija, ki je dne 16. t. m. prekinila zveze z Nemčijo, ker je nemški P-čoln brez svarila potopil braziljski potniški parnik „Parana“ in ni skrbel za to, da bi se bili potniki in mornarji rešili. Brazilija je zahtevala takoj vse nemške ladje (20) v Braziliji in je poslala nemškega poslanika nazaj v Evropo. Braziljska vlada se je odločila, da pošlje 200.000 mož na evropsko bojišče proti Nemcem. Proti Nemčiji bodo skoro gotovo nastopili tudi južnoameriški državi Bolivija in Uruguay in pa Costarica. O Mehiki se zatrjuje, da bo ostala nepristranska. Amerika baje hoče poslati v Evropo tekom enega leta 1 milijon mož, drugo leto pa zopet 1 milijon. Potemtakem računajo Amerikanci, da bo vojska še trajala nad 2 leti. Severoameriški predsednik Wilson je izdal dne 16. aprila na Amerikance daljši oklic, v katerem jih navdušuje za sveto vojsko zoper Nemčijo. Wilson poziva Amerikance, naj skrbijo, da se bo pridelalo dovolj živeža, dovolj obleke in surovin, dovolj tovarniških izdelkov in drugega potrebnega gradiva. Vse to morajo Amerikanci deliti s svojimi evropskimi zavezniki, ki stojijo v ljuti borbi z ameriško neprijatel-

jico Nemčijo. Posebna skrb Amerikancev mora biti, da se bo poslalo zavezniškim armadam v Evropi dovolj živil. Raditega se naj ameriška polja skrbno obdelajo. Svetovne zaloge živil so silno skromne. — Wilson poziva tudi ameriške trgovce, naj ne zahtevajo za blago prevelikih cen ter naj s hitrim pošiljanjem blaga pospešijo vspehe zaveznikov. Končno poziva Wilson Amerikance k strogi varčnosti in omejitvam. Amerika torej resno stopa na vojno pozorišče!

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se odigravajo dogodki svetovne važnosti: bijejo se boji, ki jih samo nemško uradno poročilo prišteva med najhujše te svetovne borbe. V večdnevni bitki pri Arrasu, o koji smo že poročali, se Angležem ni posrečilo, predreti nemške bojne črte, pač pa so do dne 13. aprila vjeli kakšnih 13.000 Nemcev ter vplenili 186 topov, 84 možnarjev in 250 strojníc. Zdaj pa zastavljajo Francozi vse svoje sile, da bi dosegli to, kar se Angležem ni dovolj posrečilo. Po velikanski artilerijski pripravi, ki je trajala 10 dni, so dne 16. aprila, zarana zjutraj, začeli napadati Francozi z nečuvno srditostjo in z ogromnimi silami nemške postojanke na 40 km dolgi črti med mestoma Soissons in Reims, kakih 150 km severovzhodno od Pariza. Nemško uradno poročilo javi, da se je sicer posrečilo Francozom udreti na nekaterih mestih v najsprednejše nemške postojanke, a ni se jim pa posrečilo predreti bojne črte. Francosko uradno poročilo navaja, da je med Soissonsom in Craone (severno od reke Aisne) padla v francosko oblast cela prva nemška bojna črta ter da so Francozi udrli vzhodno od Craone v drugo nemško črto; vjeli pa so čez 10.000 Nemcev in napravili veliko plena, ki pa še ni preštet. Dne 17. aprila zjutraj je pa izbruhnila v Šampanji, ki je vinorodna pokrajina, med rekami Seine, Marne in Aisne, južno od mesta Reims, nova velika bitka.

Največja bitka.

Iz Berolina se dne 17. aprila poroča:

Ob reki Aisni med mestoma Soissons in Reims se bije ena največjih bitk v tej svetovni vojski. Že od dne 6. aprila traja sovražni artilerijski ogenj s tako silovitostjo, kakor še nikoli poprej. Dne 16. aprila zjutraj so začeli Francozi na črti Soissons-Reims, dolgi 40 km, napadati nemške postojanke z nečuvno silo in s številnimi četami, da bi predrli nemško bojno črto. Sovražnik pošilja v enomer nove sveže čete in ogromno število topov na bojišče. Boj valovi semtertja s silovitostjo, kakor je ne pozna zgodovina, in sicer ne samo za posamezno obrambno črto, ampak za vse utrjeno ozemlje na imenovani črti, pri čemer je treba gledati na to, da se štedi z moštvo, če se tudi izgubijo jarki in topovi. Sovražniku se je le na nekaterih mestih posrečilo udreti v naše najsprednejše bojne črte, ni se mu posrečilo, predreti naše bojne črte. Sovražne izgube so uprav ogromne.

V Berolinu štrajka 150 000 delavcev.

V Berolinu je nastal zaradi velikih težkoč pri prehrani v raznih tovarnah in podjetjih štrajk. Do dne 17. aprila znaša število štrajkujočih 150.000 delavcev. Organizacije delavcev zahtevajo več živil, sicer ne gredo več na delo.

Na drugih bojiščih.

Na celi italijanski fronti od morja do švicarske meje nobenih večjih bojev. Zadnje dni prinašajo švicarski listi poročila, da bodo Italijani okrog 20. aprila pričeli z ofenzivo ob Soči. Italijanski časnikarji kuhajo ofenzivo že par mesecev, a se zdi, da je Lahom zmanjkalo kuriva.

Na ruskem bojišču večinoma mir. Vse z napetostjo pričakuje razvoja dogodkov v Rusiji, ki bodo odločilnega pomena za svetovni mir.

V Rumuniji so boji skoro popolnoma pnehali.

Na macedonskem bojišču na nekaterih mestih n. pr. ob Strumi in Črni, artilerijski ogenj; delovanje infanterije pa je zelo omejeno. V Albaniji so Albanci pri Korei dne 14. aprila uspešno napadli francoske prednje straže in jih zapodili v beg.

Na turških bojiščih se vrše na obeh straneh obširne priprave za nadaljne boje. V Mezopotamiji je turška armada baje ustavila rusko-angleško prodiranje. Na Kavkazu se vrše manjše prasko med Rusi in Turki južno od mesta Bitlis. V bitki pri Gazi v Palestini se je odlikovala avstrijska artilerija.

Tedenske novice.

Duhovniške spremembe. Prestavljena sta čč. gg. kaplana: Josip Jeraj iz Celja III. v Zalec I. in Maks Slander iz Dramelj na Ponikvo ob južni žel. — V začasni pokoj zavoljo bolezni sta stopila čč. gg. Jurij Cvetko, kaplan pri Sv. Vidu pri Grobelnem in Anton Bratkovič, kaplan na Ponikvi.

Nabiranje darov za ubožce. Zadnja graška „Montagszeitung“ je objavila dopis iz Maribora, v katerem slika „dobro“ gospodarske razmere na Slovenskem Štajerju in pravi, da se čudi, zakaj ni bilo tudi v naši škofiji, slično kakor v sekovski, odrejenosti od škofijstva nabiranje milih darov za uboge družine po industrijskih krajih in mestih. Naši čitatelji vedo, da je bilo tudi v naši škofiji odredeno tako nabiranje in da se je, kakor je razvideti iz kratkega poročila v zadnjem našem listu, nabiranje končalo z lepim vspehom, ki daje plemenitosti in požrtvovalnosti našega ljudstva najlepše spričevalo. Od nabranih darov naših škofljanov je bilo tudi v Mariboru obdarovanih 700 ubogih družin. Ker se je nabiranje oznanjalo raz vse prižnice in ker so tudi naši listi vspehujujo k darovanju, je izključeno, da bi mariborski dopisnik tega ne vedel. Graška cenzura je ta napad na škofijstvo in škofljane pustila, čeprav bi se lahko poučila, da so neutemeljeni in za to za naše ljudstvo hudo žaljivi. C. kr. namestništvo je iz lastnega nagiba koj v torek, dne 17. t. m., v graških listih objavilo, da je poročilo v „Montagszeitung“ neresnično ter je tako, vsaj kolikor je v njeni moči, popravilo škodo, ki se je storila na dobrem imenu našega ljudstva. Radovedni smo, ali bo tudi prihodnja „Montagszeitung“ imela toliko poguma, da prekliče svoj napad.

Hrvatje pri cesarju Karlu in cesarici Citi. Preteklo soboto, dne 14. aprila, popoldne ob dveh so se poklonili zastopniki kraljevine Hrvatske in Slavonije svojemu kralju in kraljici. Hrvatski ban baron Škrlec je pozdravil kralja v hrvatskem jeziku, v katerem je povdarjal zvestobo in udanost hrvatskega naroda nasproti svojemu kralju. Po tem pozdravu je kralj odgovoril v nemškem jeziku: „S srčno zahvalo sprejemam kraljica kakor tudi jaz s tako navdušenimi besedami podnesen poklon oblastev in dostojanstvenikov Hrvatske in Slavonije, kakor tudi prepričevanje o njihovi zvestobi in privrženosti. Hrvatski narod, vedna podpora prestola in cesarske hiše, je dokazal kakor vedno tako tudi v sedanjih težkih časih svoje domoljubje v vsakem oziru, a čete, ki se izpopolnjujejo iz Hrvatske in Slavonije, so podale sijajne dokaze vstrajnosti in hrabrosti. Naj pride z božjo pomočjo skoraj nagrada — časten mir!“ Nato je nadaljeval kralj svoj govor v hrvatskem jeziku: „Sporočite prebivalstvu Hrvatske in Slavonije Moj očetovski pozdrav s prepričanjem, da gojim vročo željo, spoznati kmalu tudi Vašo lepo deželo.“ Ko je kralj končal, so ga Hrvači pozdravljali z burnimi in dolgotrajnimi živjoklici. Nato je hrvatski ban predstavil kralju Karlu člano odposlanstva in kralj je vsakega posameznega člana nagovoril, ter mu stisnil roko, ravnotako je tudi kraljica dala vsakemu roko, katero so vsi poljubili.

Kako naj pišemo in izgovarjamo ime naše cesarice? O tem vprašanju objavlja nedeljska „Edinost“ obširno razpravo, ki prihaja do zaključka, da se mora ime cesarice pisati v slovenskem „Zita“ in tudi tako (z mehkim z in ne s, c) izgovarjati. Beseda „zita“ pomeni prvotno toliko kakor čista, nedolžna, neomadeževana.

Nadvojvoda Ludovik Viktor zbolel. Brat rajnega cesarja Franca Jožefa, nadvojvoda Ludovik Viktor, je v Solnogradu obolel na pljučnici. Nadvojvoda Ludovik Viktor je rojen l. 1842.

Dunajčani prosijo za zmago in mir. V navzočnosti cesarja, več članov cesarske hiše ter skupnih in avstrijskih ministrov, župana in mnogih občinskih svetnikov mesta Dunaja je v nedeljo, dne 15. aprila, kardinal-knezo nadškof dr. Piffl ob veliki asistenci daroval slovesno službo božjo, v kateri se je pred sliko Matere božje s sklonjeno glavo molilo za zmago in za časten mir ter se je za izpolnitev le-te prošnje zaobljubila zgradba cerkve na Dunaju. — Tudi v naših krajih, kakor se nam poroča iz Slovinc, so marsikje upeljali letos staro častljivo slovensko navado in opravljajo na večer vaščani pri kapelicah in križih molitve za zmago in mir. Tri leta že skoro traja vojska in videti je, da bojno orožje ne bo odločilo konec strašni moriji. Prosimo Boga, da nas reši grozne vojne sibe in nam naša polja bogato blagoslovil!

Slovenci v Nemčiji. Iz Hamborna na Vestfalskem se nam poroča: Pred vojsko se je pogosto čitalo v „Slov. Gospodarju“ o slovenskem društvu sv. Barbare. Sedaj že dolgo ni bilo nobenega poročila o našem društvu. Napačno bi sodil, kdor misli, da

Slovenci v Nemčiji spimo. Tudi v tem težkem času se vrlo gibamo. Naš stari predsednik Burnik je bil vpoklican, na njegovo mesto je bil izvoljen tovariš Pišek. On pa je v rovu „Nemški cesar“ ponesrečil. Dne 25. marca 1917 se je na obnem zboru vršila nova volitev društvenega načelnstva. Za predsednika je bil izvoljen Andrej Hajdenik, za podpredsednika pa tovariš Kodela, ki je bil že dolga leta izredno delaven društven blagajnik. Za tajnika smo izvolili tovariša Škorea, za zastavonoše in zastavne varuhe (častnike) Fr. Orehovec, Jug in Tajšek; računsko pregledovalec sta Škoda in Gostinčar. Za domovino, oziroma kot žrtev svojega poklica sta padla tovariša Planker in Pišek. Ob sklepu obnove zbora smo na željo društvenega voditelja č. g. Jenster zapeli slovensko cesarsko pesem. — Slovenci v Nemčiji vroče molimo k Bogu, da bi nam skoro naklonil tolažljivi mir. Upamo, da se bodo vsi naši vrli člani vrnili z zmago ovrženi nazaj k nam. A. H.

„Soldatenzeitung“ ne izhaja več. Znani list „Soldatenzeitung“, ki je svoj čas neprimerno pisal o Slovincih, je iz neznanega vzroka prenehal izhajati. List je baje imel 15.000 naročnikov.

Iz politične službe. Namestniški koncipist Karol Trstenjak konjškega c. kr. okrajnega glavarstva je premeščen v Celje. — Namestniški koncipist celjskega okrajnega glavarstva dr. Ernest Mayerhofer je pa premeščen v Konjice.

Iz finančne službe. Davčni kontrolor Ivan Vodlak pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je imenovan za davčnega nadzornika istotam.

Smrt. V St. Janžu na Dr. polju je bila v nedeljo, dne 15. aprila, pokopana 88letna Agata Skorič, mati č. g. župnika Matija Skoričane. Svetila blagi pokojnici večna luč!

Dopisovanje vojnim vjetnikom in osebam v zasedenem ozemlju. C. kr. korespondenčni urad poroča: Dasiravno je bilo že večkrat razglašeno, da se je na skupnem centralnem uradu za poizvedovanje, oddelek za vojne vjetnike, ustanovil nov oddelek L, Dunaj, I., Brandstätte 9, ki edini posreduje dopisovanje med avstrijskimi in ogrskimi državljani, ki so ostali in svobodno žive na svojih domovih v ozemljih, ki jih je zasedel sovražnik, in med njihovimi sorodniki v monarhiji — in sicer za sedaj samo v ozemljih, ki jih ima zasedene Italija — prihaja še vedno največji del teh dopisov drugim uradom, bodisi v monarhiji ali v nevtralnem inozemstvu. Ker domači in tuji uradi vse take dopise pošiljajo na oddelek L, se prebivalstvo še enkrat opozarja, da posreduje vsa poročila in dopise te vrste izključno le zgoraj navedeni oddelek L. Vsi dopisi se morajo torej nanj nasloviti in sicer sme vsak poslati le enkrat na mesec največ 20 besed obsegajoč dopis, katerega mora frankirati in priložiti tudi znamko za odgovor. Najboljše je, da se vsak posluži dopisnice z odgovorom po 8 v. V bodoče bodo torej dosegli svoj cilj le dopisi, ki so izvršeni po gori navedenih predpisih. — Razen tega se naznanja, da je brez vsake koristi, če kdo ponovi svoj dopis, na katerega po preteku enega meseca še ni dobil rešitve: vsak pravilno izvršeni dopis se gotovo odpravi v Italijo, toda poizvedovanja trajajo mnogokrat po več mesecev. Na vse druge dopise, ki niso sestavljeni v predpisani obliki, se urad v bodoče ne bo oziral. Edina izjema velja za dopise vojnim vjetnikom in internirancem v Italiji, katerim more vsak naravnost pisati in sicer poštine prosto.

Mrtvi se oglašajo. Iz ruskega vjetništva se je oglasil Ludovik Bratuša od Sv. Tomaža pri Ormožu, od katerega že od meseca decembra 1914 ni bilo nobenega glasu. Nedavno je prišla dopisnica, da je živ daleč tam v Sibiriji, kjer služi za hlapca. Dne 3. aprila je dobila žena šest kart, katere je pisal dne 11. januarja 1917.

Slovenski begunski koledar za leto 1917. Goriški deželni glavar dr. A. Fajdutti je izdal slovenski begunski koledar za leto 1917. Cena koledarja je 1 K. Izkupilo je namenjeno beguncem z Goriškega. Naročila sprejema deželni odbor goriški na Dunju VIII. Schlesingerplatz 2. Poleg običajnega gradiva vsebuje koledar spominski spis o pokojnem cesarju Francu Jožefu, spis o novem cesarju Karlu, opise glavnih taborišč za begunce, nekaj beletrističnega gradiva in poročil za begunce. Koledar prinaša dobro pogojeni slki Njunh Velikanstev, sliko generala Borojeviča, svetolucijskega župnika Fabjana, par prizorov iz porušene Gorice, iz zaledja in iz taborišč.

Zopet potres v Brežicah. Iz Brežic se nam piše: Potres se noče od nas posloviti. Na veliki petek, zjutraj ob 8. uri, smo ga vsi močno čutili. Toda vznemiril nas ni preveč. Na velikonočni torek, dne 10. aprila, ob 4. uri zjutraj, pa je tako močno streslo, da je opeka padala s streh, da so sobe bile naenkrat zaprašene z odpadlim ometom in da so ljudje prestrašeni poskakali iz postelj. Na zidovih so se po-